

CONCIËRGE MARINA INSPIREERT

Geboren en getogen in Berchem, op rechteroever dus, kreeg ik niet echt rooskleurige beelden over Linkeroever mee. *Het strand van Sint Anneke, tja, dat was voor de volksmensen. Wonen in hoge appartementsgebouwen moest wel verschrikkelijk zijn. Veel criminaliteit daar, je blijft er maar beter weg.* Veel moeite deed ik niet om deze beelden te toetsen op hun realiteitsgehalte.

In 2017 verhuisden mijn jeugdvriendin Katelijne en haar man Guy naar een appartement op Linkeroever. Ik was getroffen door de inrichting van de inkomhal, het uitzicht op de Antwerpse skyline, maar vooral door de figuur van de conciërge Marina. Een conciërge zoals ik ze enkel uit films ken. Ze ziet alles, zorgt voor iedereen, praat met luide stem in sappig dialect. Marina lag aan de basis van het idee om thema Linkeroever te kiezen voor mijn eindwerk fotografie in het kader van de avondschoolopleiding in CVO-Pro te Aalst (2023). Ik leerde de omgeving kennen, de natuur, de overzetboot, de mosselcafés, de sociale woonblokken... En stilaan begon de zoektocht naar de wereld van Linkeroever grotere proporties aan te nemen.

Mijn nieuwsgierigheid naar samenleven en stadsontwikkeling en mijn fascinatie voor zoveel diversiteit op een kleine oppervlakte dreven me. Ik wil via mijn beelden het leven tonen zoals het is, al dan niet met een hoekje af.

Katelijne Theuwissen schreef de teksten voor dit fotoboek. Het werd een gezamenlijke zoektocht naar meer informatie over heden en verleden.

Ik ben heel blij dat het eindwerk nu, na tentoonstellingen in SULBB (Aalst, 2023), in het Steen (Antwerpen, 2023) en in Sint-Anneke Centrum (Antwerpen Linkeroever, 2024) in boekvorm verschijnt. Dank aan Katelijne en Guy, vrienden op Linkeroever. Dank aan de lesgevers van CVO-Pro die me leerden te vertrouwen op mijn creativiteit, in het bijzonder Leo en Michiel.

Dank aan alle mensen die bereid waren te vertellen over het leven op Linkeroever en die al dan niet op de foto wilden.

Dank aan Michel om het portfolioproject enthousiast in goede banen te leiden, en aan de medecursisten, het was reuzeleuk!

Dank aan mijn ouders. Elk artikel dat in Gazet Van Antwerpen verscheen over Linkeroever, kreeg ik in de brievenbus.

En lest best dank aan Ria die geduld bleef hebben met mijn uitstappen en vakanties naar Linkeroever. Door haar kritische feedback kon ik groeien.

Ik wens u veel kijkplezier!

Viviane Vermeiren

EROP, EROVER OF ERONDER

Tussen het oude en het nieuwere deel van Antwerpen stroomt de Schelde. In de loop van de geschiedenis mag de rivier soms een gewone waterloop geweest zijn en gedurende bepaalde periodes een landsgrens, feit blijft dat de bewoners van beide oevers altijd nood hebben gehad aan contact.

Al van in de achtste eeuw werden geregeld mensen en goederen overgevoerd, aanvankelijk door plaatselijke vissers dat als bijverdienste, later komen er structurele verbindingen – veerdiensten en schipbruggen. Vanaf de negentiende eeuw duiken projecten op voor vaste oeververbindingen. Erover of eronder? Een brug of een tunnel?

Uiteindelijk kiest men voor twee tunnels, een voor voertuigen, de Waaslandtunnel (Konijnenpijp genoemd) en een voor voetgangers en fietsers, de Sint-Annatunnel. De bouw start in 1931 en twee jaar later worden beide tunnels in gebruik genomen. De Sint-Annatunnel of Voetgangerstunnel wordt gerestaureerd in 1992-'93 en in 1997 beschermd als monument. Twintig jaar later dringt zich een modernisering van de liftmachines op. Met dit vooruitzicht richt de Vlaamse Overheid opnieuw een Sint-Annaveer in.

En in het Antwerpse Gemeentebestuur leeft ook het plan voor een brug nog...

